

BONTE-WASLIEDEREN

N.B.: de eerste drie zijn gemaakt ter gelegenheid van de feestelijke presentatie van het boek Vrouwenwerk, najaar 1975

Als ik niet klaar kom –1975-

(wijs: Beatles: 'When I'm sixty four')

Als ik niet klaar kom dan denk ik steeds komt er nog wat van
ik kronkel en ik worstel en ik bonk zo vlijtig mee
maar ik voel me toch nooit tevrede
Mijn man ligt te ronken, hij heeft zijn gerief
maar ik ben alleen
Ik kan niet meer denken, ik kan niet meer voelen
God waar moet dat heen

Als ik niet klaar kom dan denk ik steeds ligt het nou aan mij
hij doet zo goed zijn best en hij bonkt maar op en neer
en ik word zo beurs als een peer
Ik leer masturberen, dat scheelt weer een stuk
'k lees pornografie
ik zal het nooit leren met al die menteren
hoe vind ik geluk

Want al die mannen denken alleen komt er nog wat van
Je voedt ze en je kleedt ze en je moet met ze naar bed
zo niet goedschiks dan maar zonder pret
Ik heb er genoeg van, ik hou er mee op
Ik vlieg er niet meer in
Aan 't eeuwig vrouw zijn wil ik niet trouw zijn
'k doe mijn eigen zin

Ik zag het niet meer zitten –1975-

(wijs: 'De winter is vergangen')

Ik zag het niet meer zitten
Ik zag het niet meer staan
Liep de hele dag te vitten
en liet mij slaande gaan
En ook de naaste buurvrouw
zat in dezelfde brij
vijf sherries in de ochtend
maakten ons niet meer blij

Ik ging naar de psychiater
die woonde om de hoek
hij had die nacht geblazen
de vellen van zijn broek
hij noemde mij frigide
ik zei zo heet ik niet
hij had me niets te bieden
dus ging ik terug naar Piet

Piet zag mij niet meer zitten
Piet zag mij niet meer staan
Hij lag de hele dag te pitten
toen ben ik maar gegaan
Ik heb de kinderen vergeten
het eten brandde aan
'tknaagdè aan mijn geweten
er was geen redden aan

En zwerfend lang de straten
de kinderen in het tehuis
was ik geheel verlaten
ik ging naar het Vrouwenhuis
Het was juist woensdagavond
er werd gediskussieerd
ik heb heel goed geluisterd
en ook heel veel geleerd

Ik kocht een Bonte Wasboek
acht gulden kostte het
Ik ging ook nog naar een weekend
Toen was mijn ziel gered
Nu leef ik van de bijstand
Met Truus en Miep en Jet
De enige ellende
We zakken door het bed

Toen 't feminisme op aarde kwam –1975-

(wijs: Robert Long, 'Jezus redt')

Toen 't feminisme op aarde kwam en iedere vrouw het recht ontnam
om zo te leven als ze dacht dat goed was
en al het vrouwvolk flink ontdaan van moed was
kwam de Bonte Was met joligheid
bracht iedereen tevredenheid
zodat nu heel de vrouwenheid steeds weer dezelfde woorden zegt:
Bonte Was redt Bonte Was redt
alle vrouwen opgelet
Bonte Was redt Bonte Was redt
acht gulden kost de pret

Ze hebben moeder vrijdagavond – 1978 –

(demonstratie vrouwengevangenis Rotterdam, 4 februari 1978,
gezongen door Nelly Frijda. Wijs: Toen wij naar Rotterdam vertrokken)

Ze hebben moeder vrijdagavond
naar de gevangenis gebracht
de burens zeiden van zo'n rare
hadden we 't altijd al verwacht
ook vader heeft het aan zien komen
hij wees haar altijd op haar taak
hield haar voortdurend in de gaten
en als zij dwars lag sloeg hij raak

toen zij 't niet meer kon verdragen
en valium bracht geen soelaas
toen werd zij plotseling zo razend
en stak een mes in vader klaas
nu zit ze pas echt opgesloten
met vader klaas in het kwadraat
met rotzooi wordt ze volgespoten
nu wordt ze vast nooit echt meer kwaad

haar mager loon wordt nog gestolen
al haar post wordt doorgelicht
tros en avro op de kijkbuis
bleek en leeg wordt haar gezicht
de kinderen komen haar bezoeken
met verboden bloemenpracht
en is ze één keer ongehoorzaam
dan wordt ze naar 't gesticht gebracht

Moederschapslied –1978-

(gezongen door Nelly Frijda voor enige t.v.-zender. Muziek ?)

Toen 't leven in mij groeide
werd ik pas echt een vrouw
toen ik niet meer maandelijks bloeide
was ik geheel van jou
Het seksuele leven
dat ging niet meer zo goed
maar je kon me toch iets geven
van mijn eigen vlees en bloed

Ik had niet meer dat lege
ik had echt iets van mij
ik voelde je bewegen
ik hoorde er echt bij
de vreugde van het baren
de hechtingen inkluis
die zal ik u besparen
uw kruis ligt niet in gruis

Mijn borst gaf jou te eten
een echte wolk was jij
nooit zal ik dat vergeten
wat lachte jij naar mij
maar 't jachten en 't jagen
dat was een beetje druk
ik heb het graag gedragen
het was voor jouw geluk

Je groeide als een kooltje
je deed heel goed je best
toen kwam je op een schooltje
en werd geheel verpest
nu is het jaren later
je denkt nooit meer aan mij
pa en de psychiater
leggen de schuld bij mij

Alle zusters worden broeders – 1979 –

(wijs: Alle Menschen werden Brüder, slotkoor Beethovens 9^e symphonie)

Alle zusters worden broeders
De verpleegsters staan op straat
Worden dan toch maar weer moeders
Want ze zijn ten einde raad
Beter dan WW en bijstand
Blijft toch altijd het gezin
Vrouwen worden teuggedreven
De oude vrouwelijkheid weer in

Alle zusters worden broeders
't Ziekenhuis wordt een fabriek
Mannen kijken naar de meters
En zijn weg van de techniek
Ondertussen op de zalen
Liggen zieken in de stront
En de allerlaatste zuster
Loopt vertwijfeld in het rond

Mensen liggen aan machines
Broeder Jan aan 't schakelbord
Heeft wat stekkers uitgetrokken
Wegens personeelstekort
Want de mannen die gaan zorgen
Voor hun eigen eer en geld
Maken 't zieke als maar duurder
Van verzorging tot geweld

Gelukkig komen nu de moeders
Onbetaald weer aangesneld
De vrijwilligsterscentrale
Heeft ze uit hun bed gebeld
Vrouwen ruim nu toch niet langer
Al die mannenrotzooi op
Laat de mannen rustig sterven
Neem het voor je zusters op

De bijstand is een vuilnisvat – 1983 –

(geschreven voor de door de Vrijwilligstersbond i.o. georganiseerde bijstandsakties in januari 1983. Wijs: 'We don't need the men' van Melvina Reynolds)

De prijzen gaan omhoog
het gas is onbetaalbaar
een rit in trein of tram of bus
dat is al niet meer haalbaar
voor ieder medicijn
moet je gaan betalen
defensie gaat maar steeds omhoog
en de bijstand zie je dalen

refrein:

De bijstand is een vuilnisvat
daar kun je niet in leven
400 gulden in de maand erbij
dat moeten ze ons geven

De vrouwen doen het werk
de man krijgt alle centen
een kostwinner of een kostganger
of een handelaar in krenten
het zwarte geld stroomt rond
door kluizen en kastelen
maar wij zitten eerlijk steeds als goud
de broodkorst te verdelen

refrein:

Wij komen uit ons vuilnisvat
om u een les te leren
geen steen blijft op de ander staan
wij zullen ze alle keren
staat u nu uw baan maar af
en geef ons uw salaris
dan mag u in ons vuilnisvat
tot de revolutie klaar is
refrein: